

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **D. E.**, narozený dne x
státní příslušnost: x
bytem v ČR: x
zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2023, č. j. OAM-659/ZA-ZA11-K01-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o neudělení mezinárodní ochrany dle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
- Žalobce ve své žalobě uvádí, že je státním příslušníkem Kazachstánu a ve svém domovském státu si vzal úvěr, z kterého chtěl zaplatit litevská víza pro sebe a svou manželku a vozidlo

za účelem podnikání. Závazek nesplnil a věřitel ho unesl na neznámé místo, kde ho zbili a vyhrožovali mu. Žalobce nemá důvěru v tamní policii. Žalovaný však zamítl žalobcovu žádost z důvodu, že žalobci nehrozí pronásledování z azylově relevantního důvodu a svou situaci by měl řešit s tamní policií. Žalobcovu kritické vyjádření ohledně kazašské policie nebylo adekvátně vypořádáno, kdy se žalovaný v odůvodnění zmiňuje o soustavě policejních orgánů, ale nezabývá se existencí inspekčního orgánu. Žalobce nepovažuje anonymní stížnost k rukám prokurátora ohledně soukromoprávního sporu za vhodnou, protože se z tohoto postupu vytrácí anonymita, a pokud by policejní orgán nevypořádal jeho stížnost a on by si anonymně stěžoval na nečinnost a neschopnost policejního orgánu, tak by se mu policejní orgán pomstil. Dále se domnívá, že splňuje podmínky doplňkové ochrany a že nebyl dostatečně posouzen humanitární azyl, protože je ve složité finanční situaci. Žalobce také zpochybňuje proces porřízení a následné vypořádání důkazů a odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 4 Ads 17/2007-66, týkající se náležitostí odůvodnění, přičemž z napadeného rozhodnutí nevyplývá, co si správní orgán myslí o důvodech žalobcových obav. V závěru žalobce navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě konstatuje, že se dostatečně zabýval žalobcovou výpovědí a fungováním kazašské policie. Z napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že v případě nečinnosti policie je možné domáhat se nápravy u dalších státních orgánů, přičemž žalovaný vycházel z relevantních informací o zemi původu. Žalobce rezignoval na řešení svého problému v zemi původu. Všechny žalobní námitky lze vypořádat odkazem na napadené rozhodnutí. Žalobce měl soukromoprávní spor kvůli nesplacenému dluhu a objektivně měl možnost tuto situaci řešit v zemi původu. Humanitárním azylem se žalovaný zabýval na str. 5 napadeného rozhodnutí. Navrhuje, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání a žalobce k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci.
6. Správní spis obsahuje pro danou věc tyto podstatné dokumenty: žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 21. 5. 2023, údaje k žádosti ze dne 24. 5. 2023, protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 24. 5. 2023, rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 14. 3. 2023, č. j. KRPA-77502-19/ČJ-2023-000022-SV, o uložení správního vyhoštění, rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 27. 4. 2023, č. j. CPR-14252-3/ČJ-2023-930310-V244, o změně rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 14. 3. 2023, č. j. KRPA-77502-19/ČJ-2023-000022-SV, kterým se mění počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, protokol o výsledku účastníka správního řízení od Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 1. 3. 2023, č. j. KRPA-77502-10/ČJ-2023-000022-SV, Informace MZV ČR, č. j. 101351/2023-MZV/LPTP ze dne 1. 2. 2023 – Kazachstán – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po

dlouhodobém pobytu v zahraničí, Informace OAMP ze dne 19. 10. 2023 – Kazachstán – Policie, Struktura, kapacity, běžná kriminalita, ochranné mechanismy, Informace OAMP ze dne 10. 3. 2023 – Kazachstán – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav: březen 2023, napadené rozhodnutí ze dne 28. 11. 2023, č. j. OAM-659/ZA-ZA11-K01-2023.

7. Soud ze správního spisu zjistil, že se žalobce narodil v Š. v Kazachstánu, je státním příslušníkem republiky Kazachstán, uzbecké národnosti a dorozumí se rusky, kazašsky a uzbecky. Jeho náboženským přesvědčením je islám. Nikdy nebyl členem žádné politické strany a ani se politicky neangažoval. Ve vlasti naposledy žil v Š.. Do České republiky přicestoval letecky v listopadu 2022 přes Istanbul. V roce 2022 získal litevské turistické vízum. O mezinárodní ochranu dříve nežádal. Cítí se zdrav. K důvodům mezinárodní ochrany uvedl, že ve vlasti mu vyhrožují kvůli dluhu a mohlo by se mu přihodit něco špatného, kdyby se vrátil.
8. Žalobce dále v pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany konstatoval, že ze své vlasti odjel, protože mu bylo vyhrožováno kvůli dluhu. Litevské vízum si obstaral přes prostředníka za 5000 dolarů, peníze mu půjčili příbuzní. V březnu 2023 s ním a s jeho manželkou bylo zahájeno řízení o vyhoštění a krajané jim poradili, aby požádali o azyl kvůli legalizaci pobytu. Ve své vlasti nikdy neměl problémy s policií nebo jinými státními orgány. V květnu 2022 si s kamarádem koupil na dluh nákladní vozidlo za 85 000 dolarů od člověka, který se živí jejich pronájmem a prodejem. Za každou jízdu mu měli zaplatit 2000 dolarů. Smlouvu o koupi vozidla sepsali písemně, ale žalobce neví, kde nyní je, protože v jeho domě nyní nikdo nebydlí. V červenci s nákladním vozidlem jel do Ruska, kde měl nehodu, vozidlo bylo zničeno a nebylo možné je opravit. Po nehodě se žalobce domluvil s věřitelem, že dluh splatí do dvou měsíců. Dluh nesplatil a věřitel za ním poslal své lidi, kteří ho odvezli na odlehlé místo, zbili ho a vyhrožovali mu, že pokud nezaplatí, tak ho zabijí. Žalobce se poté skrýval, ale výhrůžky pokračovaly, věřitelovi lidé mu volali, jezdili k němu domů a vyhrožovali i příbuzným. Dvakrát se ještě osobně setkal s věřitelovými lidmi doma. Neobrátil se na nikoho s žádostí o pomoc. Policii nekontaktoval, protože pokud jde o peníze, tak policie žádné kroky nečiní. Usoudil tak z toho, že v Kazachstánu žil a ví, jak to funguje. Dluh byl zastaven jeho domem, který je ohodnocen na 20 000 dolarů. K domu má již práva věřitel, zatím ho neprodal a řekl žalobcově matce, že když žalobce splatí 20 000 dolarů do 15. 10. 2023, tak jim dům zůstane a zbytek dluhu žalobce bude splácet po 2000 dolarech měsíčně. Nemá ale žádné peníze a nikoho, kdo by mu pomohl dluh splatit. Havarované vozidlo zůstalo v Rusku a pojišťovna žádné peníze nezaplatila, žalobce však přesný důvod nezná, věc vyřizoval jeho kamarád. Jeho kamarádovi rovněž vyhrožovali, než také odjel do České republiky. Žalobce po odjezdu z vlasti již nebyl s věřitelem v kontaktu, ale matka mu sdělila, že občas přijedou věřitelovi lidé a zeptají se na něj, ona jim ale nic neříká. Naposledy se na něj ptali před třemi měsíci. Žalobce jiné problémy ve vlasti neměl. Požádal o mezinárodní ochranu, aby v České republice mohl být legálně. Obává se, že dopadne špatně, nemá peníze na zaplacení dluhu a může být kvůli tomu odstraněn. Na otázku, jaký smysl by pro věřitele mělo ho odstranit, když by tím definitivně přišel o své peníze, žalobce odpověděl, že ho nenechá na pokoji. Ohledně policejního protokolu ze dne 1. 3. 2023, do kterého uvedl, že mu v Kazachstánu nic nehrozí a může do něj vycestovat, sdělil, že si tenkrát nemyslel, že policie mu dokáže s dluhem pomoci.
9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:

10. Podle § 2 odst. 4 zákona o azylu se *pronásledováním* rozumí *závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.*
11. Podle § 2 odst. 6 zákona o azylu *původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.*
12. Podle § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
13. Podle § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl z humanitárního důvodu.
14. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
15. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu se za *vážnou újmu* se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
16. Žalobce namítá, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s jeho tvrzením o nedostatku důvěry v kazašskou policii a s její kritikou. Vzal si úvěr, který nesplácel, věřitel ho unesl na neznámé místo, nechal ho zbít a vyhrožoval mu. Soud se domnívá, že se žalovaný dostatečně zabýval žalobcovým dluhem a fungováním kazašské policie na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí. Žalobcovy problémy plynou ze soukromoprávního vztahu. Původcem pronásledování může být podle § 2 odst. 6 zákona o azylu i soukromá osoba, pokud stát není schopen či ochoten odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2023, č. j. 18 Az 29/2023-30, „v případě soukromých osob jako původců pronásledování nebo vážné újmy musí přistoupit k samotnému pronásledování také záměrná nečinnost státních orgánů či jejich neschopnost poskytovat ochranu před původci pronásledování.“ Vyhrožování ze strany

soukromých osob tedy nelze považovat za pronásledování, pokud politický systém dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003-36). Žalovaný si během správního řízení opatřil příslušnou zprávu o zemi původu, konkrétně Informaci OAMP ze dne 19. 10. 2023 – Kazachstán – Policie, Struktura, kapacity, běžná kriminalita, ochranné mechanismy. Podle ní sice kazašská policie podle zdrojů vykazovala dlouhodobě nízkou důvěru ze strany společnosti, mimo jiné v souvislosti s endemickými korupčními praktikami, ale daří se řešit běžnou kriminalitu a nahlášení běžného zločinu spáchaného cizí osobou nepředstavuje problém. Postižené osoby jsou ochotny obracet se na policii. Velká města nečelí nedostatku policistů a příbuzenské vztahy mezi komunitou a policií nehrají větší roli, přičemž žalobce pochází ze Š., x největšího města Kazachstánu. Ve venkovských oblastech je přístup k policejní ochraně složitější například pro etnické Uzbeky. Žalobce je příslušníkem menšinové uzbecké národnosti, ale žil v .. Ve velkých městech mohou mít příslušníci etnických menšin lepší přístup k policejní ochraně. Dále policie v případech tzv. běžné kriminality poskytuje obětem ochranu a podle zákona vzniká obětem nárok na odškodnění. Mezi tzv. běžnou kriminalitu je výslovně řazeno i vydírání.

17. Z citované Informace OAMP proto jednoznačně vyplývá, že při řešení běžné kriminality kazašská policie funguje standardně a poskytuje obětem těchto trestných činů ochranu. Žalobce se stal obětí vydírání, které je výslovně zmíněno ve výčtu druhů trestné činnosti, která je policejními orgány vyšetřována bez větších obtíží. Pochází také ze třetího největšího města Kazachstánu, proto nelze mít větší obavy ohledně personálního obsazení policejních orgánů či přístupu k etnickým menšinám. Žalovaný si obstaral relevantní zprávu o zemi původu, čerpal z ní údaje, které se bezprostředně týkají žalobcovy situace. Žalobce se mohl bez jakýchkoli obtíží obrátit se svým problémem na policejní orgán. Když se ho v rámci pohovoru žalovaný ptal, proč věc neoznámil policii, žalobce odpověděl, že jak jde o peníze, policie v tomto žádné kroky nečiní. Citovaná zpráva o zemi původu však neprovádí žádné rozlišování o důvodech vydírání, že by policejní orgány některé případy vydírání vyšetřovaly a jiné by odmítaly. Na otázku žalovaného, proč žalobce usuzuje, že policie v takových případech kroky nečiní, odpověděl, že žil v Kazachstánu a ví, jak to funguje. Jeho odpověď je velmi neurčitá, žalobce nesdělil žádnou konkrétní negativní zkušenost s kazašskou policií a ani blíže nepopsal, jaké nedostatky ve fungování by kazašská policie měla mít. Žalovaný proto zcela správně vycházel ze zmíněné zprávy o zemi původu a neshledal důvod, proč by policie neměla v žalobcově případě jednat, a soud se s tímto závěrem ztotožňuje. V tomto ohledu lze i odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 7/2004-37, který uvádí, že *„pouhá nedůvěra občana ve státní instituce, zdůvodňovaná tvrzením, že nejsou schopny jej ochránit proti kriminálním živlům, nelze podřadit důvodům pro udělení azylu dle § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.“* Žalovaný se ani nepokusil obrátit se na policii, ačkoli by mu byla schopná ochranu poskytnout, proto nelze stanovit, že vnitrostátní ochrana v domovském státu selhala.
18. Žalobce dále v žalobě namítá, že se žalovaný nezabýval existencí inspekčního orgánu dohlížejícího na policii. Žalovaný sice nezmiňuje orgán, který by byl výslovně označen jako inspekce, nicméně popisuje možnosti, kterými se lze bránit proti nečinnosti policejního orgánu či nedostatkům jeho úkonů, což z materiálního hlediska odpovídá působnosti inspekčního orgánu. Informace OAMP ze dne 19. 10. 2023 – Kazachstán – Policie, Struktura, kapacity, běžná kriminalita, ochranné mechanismy, nabízí řadu řešení zejména v kapitole 5a. Reakce na běžnou kriminalitu a v kapitole 6. Vnitřní a vnější ochranné mechanismy.

Žalovaný z této zprávy vycházel a uzavřel, že lze podat anonymní stížnost adresovanou prokurátorovi nebo k vyšší instanci policie či příslušnému odboru vnitřní bezpečnosti policie. Soud proto uzavírá, že žalobce měl celou řadu možností, jak případné nedostatky v činnosti policie řešit.

19. Z žádného žalobcova tvrzení a ani ze zpráv o zemi původu neplyne žádná okolnost, kvůli které by se policejní orgán měl žalobci mstít, pokud by namítal jeho nečinnost. Žalobce není politicky aktivní, nikdy neměl problémy s kazašskými státními orgány, nemá ani žádné osobní spory s policisty a žalobcův větitel rovněž nemá žádné bližší či příbuzenské vztahy s příslušníky místní policie. Neexistuje proto žádný důvod, proč by se policejní orgány měly žalobci mstít, pokud by upozornil na jejich nečinnost. Proto také žalobci nic nebrání v tom, aby případnou stížnost na nedostatky policie odeslal anonymně.
20. Žalobce se dále domnívá, že splnil podmínky doplňkové ochrany. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí podrobně doplňkovou ochranou zabýval na str. 6 až 8. Žalobci nehrozí uložení nebo vykonání trestu smrti, který byl v Kazachstánu zrušen v roce 2021. K otázce, zda žalobci hrozí v případě návratu do vlasti nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení a trestání, žalovaný konstatoval, že doplňkovou ochranu z tohoto důvodu lze shledat pouze tam, kde takové nebezpečí reálně a bezprostředně hrozí, a nikoli tam, kde vůbec nastat nemusí, pokud nenastanou dosud nepředvídatelné okolnosti. Žalobce neměl ve své vlasti žádné problémy se státními orgány a nic nenasvědčuje opaku v případě návratu. V případě obtíží se soukromou osobou může vyhledat ochranu ze strany státních orgánů. Žalovaný rovněž poukázal na rozpor s protokolem o výsledku na policii v řízení o správním vyhoštění, v jehož rámci žalobce uvedl, že do Kazachstánu vycestuje dobrovolně a nic mu tam nehrozí. Dále se žalovaný zabýval i žalobcovým návratem do vlasti s ohledem na žádost o mezinárodní ochranu, který podle zprávy o zemi původu bude bezproblémový. V Kazachstánu neprobíhá ani ozbrojený konflikt a žalobcovo vycestování není v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Soud souhlasí se závěry žalovaného, které jsou řádně odůvodněné a mají oporu ve spisu, že nebyly splněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany.
21. Žalobce také namítá, že nebyl dostatečně posouzen humanitární azyl, protože se nachází v nepříznivé finanční situaci. Soud k tomuto uvádí, že se žalovaný zabýval žalobcovou rodinnou, sociální i ekonomickou situací a přihlédl k věku a zdravotnímu stavu. Žalobce je dospělý, plně svéprávný, v produktivním věku, zdravý a je schopen zajistit si prostředky na své životní potřeby prací. Soud s tímto závěrem souhlasí a odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2005, č. j. 4 Azs 34/2005-60, podle kterého *„je sice možno pochopit, že dlouhodobá tíživá ekonomická situace stěžovatele v zemi, kde velká část obyvatel trpí chudobou, bez konkrétní perspektivy zlepšení, může vést až k rozhodnutí svou vlast opustit a pokusit se najít lepší životní podmínky jinde, obzvlášť když se tím zároveň vyřeší vybrocené osobní spory. Institut azylu však není a nikdy nebyl nástrojem k řešení takové situace. [...] Obecně lze za určitých okolností udělení azylu z humanitárních důvodů připustit i tehdy, uvádí-li žadatel potíže ekonomického charakteru. Vždy ale musí jít v tomto ohledu (např. co do míry postižení, délky jeho trvání atd.) o extrémní případ, který navíc má svůj původ v okolnostech relevantních z pohledu ostatních, standardních azylových důvodů. To znamená, že špatná ekonomická situace žadatele je následkem nebo průvodním jevem pronásledování státními orgány v zemi původu pro jeho politické přesvědčení, rasu, národnost, náboženství a podobně.“* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2019, č. j. 4 Azs 112/2019-

46, a ze dne 17. 8. 2020, č. j. 1 Azs 208/2020-40). Žalobcovy obtíže v zemi původu mají čistě soukromoprávní původ, kdy si žalobce koupil nákladní vozidlo na splátky, zřejmě si ho dostatečně nepojistil a havaroval s ním. Důvodem jeho odjezdu z domovského státu byl vyhraněný osobní spor s věřitelem. Žalobcova ekonomická situace nemá původ v okolnostech relevantních z pohledu standardních azylových důvodů. Žalobce neměl v domovském státu žádné problémy se státními orgány, jeho ekonomické problémy proto nejsou výsledkem pronásledování kvůli politickému přesvědčení, rase, národnosti či náboženství.

22. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003-48, „[a]žyl z humanitárních důvodů lze udělit pouze v případě hodném zvláštního zřetele. Není na něj právní nárok a posouzení důvodů žadatele je otázkou správního uvážení správního orgánu.“ Soud proto pouze posoudil, zda žalovaný nevybočil z mezí a hledisek stanovených zákonem, soulad s pravidly logického usuzování a zda žalovaný zjišťoval konkrétní okolnosti řádným procesním postupem, a neshledal pochybení.
23. Dále se žalobce domnívá, že pořízení a vypořádání důkazů je nedostatečné a odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 4 Ads 17/2007-66, týkající se náležitostí odůvodnění, a tvrdí, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, co si žalovaný myslí o důvodech jeho obav. Blíže však žádná pochybení žalovaného nespecifikuje. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, „[l]hčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých "obvyklých" nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem.“ Soud konstatuje, že žalovaný v odůvodnění shrnul všechny zjištěné skutečnosti odůvodňující výrok rozhodnutí, zmínil podklady rozhodnutí, provedl jejich hodnocení a uvedl i své úvahy ohledně aplikace práva. Z napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, že se žalovaný podrobně zabýval žalobcovými obavami týkajícími se dluhu, vycházel z pohovoru se žalobcem i ze zpráv o zemi původu a náležitě se s nimi vypořádal. Dospěl k závěru, že obavy vycházející ze soukromoprávního dluhu nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, když se žalobce ani nepokusil řešit svou situaci pomocí policejního orgánu, ačkoli tyto vnitrostátní prostředky ochrany byly pro něj dostupné. Žalovaný shrnul, že mezinárodní ochrana je výjimečným právním institutem a neposkytuje žadatelům ochranu před jakýmkoli negativními jevy v zemi jeho původu. Soud se s těmito závěry ztotožňuje a má za to, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně.
24. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. května 2024

JUDr. Marcela Rousková.
samosoudkyně